

Τι πρέπει να γνωρίζει ο Μουσουλμάνος για την αμαρτία

كتاب - الخطيئة والتوبة

του Άχμαντ Ελντίν

Διπλωματούχος Ισλαμικής Θεολογίας
Τζαμί Σάλαφ ους Σάλιχ (πρώην αρ- Ραχμάν)
Αθήνα, 2015

© Δεν επιτρέπεται η αντιγραφή, αναπαραγωγή, αναδημοσίευση, μεταφόρτωση σε server, αποστολή, μετάδοση, διανομή ή χρήση αυτού του κειμένου και των περιεχομένων του για τη δημιουργία παράγωγων έργων χωρίς την εκ των προτέρων έγγραφη συγκατάθεση του συγγραφέα

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ

Ορισμός:

Αμαρτία είναι αυτό που ορίζεται από τον Ύψιστο (Κοράνι και Σούννα) ως κάτι το απαγορευμένο. Είναι αυτό που όταν κάποιος το κάνει θα τιμωρηθεί και αυτός που απέχει από αυτό θα ανταμειφτεί, με την πρόθεση ότι απέχει γιατί το απαγορεύει ο Αλλάχ.

Οι αμαρτίες χωρίζονται σε μεγάλες και μικρές ως προς την σοβαρότητα και τις συνέπειες τους. Τα μεγάλα αμαρτήματα είναι οι απαγορεύσεις του Αλλάχ που βρίσκουμε στο Κοράνι και επίσης οι απαγορεύσεις του Προφήτη Του που βρίσκουμε στην Σούννα (προφητική παράδοση) από τα αυθεντικά αχαντίθ (προφητικές ρήσεις, διδασκαλίες, πρακτικές). Συγκεκριμένα, μεγάλα αμαρτήματα είναι οι πράξεις/πεποιθήσεις οι οποίες συνοδεύονται με την προειδοποίηση της τιμωρίας (κόλασης) από τον Αλλάχ καθώς επίσης οι πράξεις που απομακρύνουν ένα άτομο από

την ευλογία του Κυρίου. Αυτά είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της μεγάλης αμαρτίας.

Ο Ύψιστος λέει:

«Αν όμως αποφύγετε τις μεγάλες αμαρτίες, που είναι απαγορευμένες να κάνετε, τότε θ' αποβάλλουμε τις μικρότερες και θα σας δώσουμε τίμια είσοδο (στον Παράδεισο)» {Κοράνι 4:31}

Επίσης,

«Εκείνοι που αποφεύγουν τις μεγάλες αμαρτίες και τα αισχρά έργα και (διαπράττουν μόνο) τα μικρά σφάλματα (από ανθρώπινη αδυναμία), ο Κύριος σου – βέβαια – έχει ευρύτητα στη συγγνώμη (δέχεται την μετάνοια)» {Κοράνι 53:32}

Οι Ουλαμά (Μουσουλμάνοι λόγιοι) συμφωνούν ότι οι μικρές αμαρτίες, σε περίπτωση που συσσωρευτούν σε ένα άτομο, αποτελούν ένα μεγάλο αμάρτημα. Συνεπώς καμία λογική δεν επιτρέπει τα μικρά αμαρτήματα νιώθοντας ασφάλεια. Είναι σαν να παίζεις με μικρές σπίθες φωτιάς κοντά σε εύφλεκτο υλικό.

Τα μεγάλα αμαρτήματα στο Ισλάμ έχουν παρουσιαστεί και επεξηγηθεί σε 20 ηχητικές παραδόσεις που μπορείτε να βρείτε εδώ: <http://wp.me/peq61-aMc> (ανάγνωση από το έργο του Ιμάμη αδ-Δάχαμπι).

Τι προκαλεί η αμαρτία:

Η αμαρτία διαφθείρει την λογική και την κρίση ενός ατόμου. Η κρίση και η ικανότητα να διακρίνεις είναι φως (κατανόησης) από τον Αλλάχ. Φως το οποίο όλο και χάνεται όταν η αμαρτία πάρει μέρος. Αυτός που παρακούει τις εντολές του Δημιουργού Του, του Αλλάχ του Ύψιστου, έχει χάσει, την συγκεκριμένη χρονική στιγμή, την κρίση του.

Εάν πραγματικά δεν την είχε χάσει τότε αυτή θα τον εμπόδιζε να διαπράξει την αμαρτία από την στιγμή που γνωρίζει πολύ καλά ότι ο Αλλάχ τον βλέπει. Πως ένας πιστός με σωστή κρίση πράττει την αμαρτία όταν οι άγγελοι του Κυρίου καταγράφουν; Όταν το Κοράνι απαγορεύει; Όταν η ενθύμηση της φωτιάς απαγγέλλεται; Πως διαπράττεται η αμαρτία έχοντας αυτά στου νου;

Το καλό που χάνει σε αυτόν τον κόσμο και στον επόμενο, κάνοντας την αμαρτία, είναι ασύγκριτα μεγαλύτερο από την απόλαυση που πήρε κατά

την διάρκεια της αμαρτίας αυτής. Και αυτός που διαβάζει αυτές τις γραμμές και δεν δίνει την ανάλογη προσοχή έχει άραγε ορθή κρίση;¹

Έχε λοιπόν υπομονή στην προσπάθεια σου όταν αντιστέκεσαι στις (παράνομες) επιθυμίες σου. Είναι λιγότερο επώδυνη η προσπάθεια σου όταν κάνεις υπομονή με σύγκριση τις συνέπειες που έχεις να αντιμετωπίσεις από την αμαρτία που είναι πόνος, τιμωρία, χάσιμο χρόνου, τύψεις, χάσιμο αξιοπρεπείας, χαμηλό επίπεδο, χάσιμο περιουσίας, χάσιμο της ευλογίας, εναντίωση/επίθεση των εχθρών σου, άγχος, μελαγχολία, στενοχώρια, φόβο, χάσιμο γνώσης, άσχημη συμπεριφορά και πολλά αλλά.²

Απουσία της αμαρτίας σημαίνει επιτυχία στον επίγειο και μεταθανάτιο κόσμο

Ο Ύψιστος λέει:

«(Ο Προφήτης Διδάσκει) να μη λατρεύετε κανέναν παρα μόνο τον Αλλάχ. (και να πει): «Εγώ -αληθώς – είμαι (σταλμένος) σε σας από Εκείνον, για να προειδοποιήσω και να αναγγείλω ευχάριστα νέα. «(Και να κηρύξει τα εξής): επιδιώκετε τη συγχώρηση του Κυρίου σας, κι έπειτα επανέλθετε σ' Αυτόν μετανοιωμένοι. Θα σας παραχωρήσει ευχάριστες (κι αληθινές) χάρες, για ενα ορισμένο χρόνο, (τέρμα), και θα χορηγήσει την (άφθονη) χάρη Του, σ' όποιον την αξίζει! Αν όμως απομακρυνθείτε, τότε φοβούμαι για σας την Τιμωρία της Μεγάλης Ημέρας.» {Κοράνι 11:2-3}

Όποιος θέλει την αφθονία και την επιτυχία, σε αυτήν την ζωή και την επόμενη, οφείλει να είναι Μονοθεϊστής. Να μην λατρεύει τίποτα και κανέναν, παρά μόνο τον Έναν και Μοναδικό, τον Μόνο άξιο λατρείας, τον Δημιουργό Αλλάχ, τον Θεό όλων των Προφητών.

Όποιος θέλει την αφθονία και την επιτυχία, σε αυτήν την ζωή και την επόμενη, οφείλει να προσέχει τις αμαρτίες και να απομακρύνεται από αυτές. Συχνά να ζητά συγχώρεση με ειλικρίνεια για τυχόν σφάλματα και να επιστρέφει μετανοιωμένος στον Κύριο.

Όποιος θέλει την αφθονία και την επιτυχία, σε αυτήν την ζωή και την επόμενη, οφείλει να είναι προσεκτικός έτσι ώστε να μην απομακρυνθεί και εγκαταλείψει τις υποχρεώσεις του απέναντι στον Δημιουργό του. Να είναι σταθερός με συνέπεια.

¹ Αλ Τζαουάμπ ουλ Κάφι λι μαν σά'αλα αν ιντ Ντάουα Σαάφι, σελ. 39

² Αλ Φαουάιντ, του Ιμπν ουλ Κάγιεμ, εκδ. Νταάρ αλ Μαναρα, σελ. 139

Η ευημερία, η αφθονία και η επιτυχία, σε αυτήν και την επόμενη ζωή σχετίζονται με την τήρηση του Ταουχίντ (Μονοθεϊσμού) με πίστη και πράξεις, την συνεχόμενη τάση του πιστού να ζητά συγχώρεση για τις αμαρτίες και τα λάθη του επιστρέφοντας με μετάνοια, και την σταθερότητα με συνέπεια στις υποχρεώσεις του προς τον Αλλάχ τον Ύψιστο.

Ταουχίντ, συγχώρεση με μετάνοια και σταθερότητα με συνέπεια είναι ο οδηγός προς την επιτυχία. Όμως γιατί κάποιοι, ενώ διαπράττουν συνεχόμενα αμαρτίες η δεν πιστεύουν, απολαμβάνουν την ευημερία σε αυτήν την ζωή; Αυτός που απολαμβάνει την αφθονία στην επίγεια ζωή του ενώ διαπράττει αμαρτίες η απιστία τότε αυτό στην ουσία είναι τιμωρία και σήμα κινδύνου. Ο Ύψιστος λέει:

«τους ανοίξαμε τις πόρτες για όλα τα (καλά) πράγματα, και όταν χάρηκαν μ' αυτά που πήραν, τότε τους στείλαμε την τιμωρία μας ξαφνικά και να τώρα που βυθιστήκαν στην απόγνωση!» {Κοράνι 6:44}

Όταν διαπράττονται αμαρτίες και απιστία και ταυτόχρονα υπάρχει ευημερία τότε η τιμωρία είναι πολύ κοντά. Όταν όμως η ευημερία συνοδεύεται με πίστη, ενάρετες πράξεις, συνείδηση προς τις υποχρεώσεις μας απέναντι στον Αλλάχ και απομάκρυνση από το απαγορευμένο τότε αυτό είναι ευλογία και χάρη από τον Ύψιστο.

Και γιατί βλέπουμε τις περισσότερες φορές ο πιστός να δοκιμάζεται με φτώχεια, δυσκολίες και βάσανα; Σε αυτήν την περίπτωση είτε τιμωρείται για τυχόν λάθη και αστοχίες, είτε η δοκιμασία αυτή λειτουργεί εξαγνιστικά και προς όφελος του

Κανονισμοί για μια ειλικρινής μετάνοια

Ο Αλλάχ ο Ύψιστος δέχεται την μετάνοια απο τον οποιοδήποτε που πραγματικά, με συνείδηση, και ειλικρίνεια μετανιώνει από το λάθος και την αμαρτία του. Η μετάνοια για να γίνει αποδεκτή πρέπει έχει 5 όρους. Αυτοί οι οροί είναι οι εξής:

1) **Ειλικρίνεια** προς τον ΑΛΛΑΧ. Οφείλει να είναι ειλικρινείς και η μετάνοια να μην γίνεται για λόγους επίδειξης η κοσμικό όφελος(λεφτά, κοινωνική θέση κτλ)

2) Να **λυπηθεί και να μετανιώσει** για το λάθος και την αμαρτία που έπραξε, διότι η λύπη και οι τύψεις για το λάθος και την αμαρτία είναι από τις ενδείξεις για μια αληθινή και ειλικρινείς μετάνοια.

3) Να **τερματιστεί η αμαρτία** άμεσα και αν από την αμαρτία αδικήθηκε ο συνάνθρωπος τότε πρέπει να δοθούν τα δικαιώματα του.

4) Να **δεσμευτεί και να υποσχεθεί να μην επιστρέψει** στην αμαρτία μελλοντικά.

5) Να **ζητήσει συγχώρεση** πριν φύγει από αυτήν την ζωή. Ο Κύριος λέει:

«Να πεις: 'Ω! Δούλοι μου! Εκείνοι που έχετε παρανομήσει ενάντια στον εαυτό σας (με αμαρτήματα!) Μην απελπίζεσθε από την ευσπλαχνία του Αλλάχ. Ο Αλλάχ – οπωσδήποτε – συγχωρεί όλες τις αμαρτίες, γιατί είναι ο Πολυεύσπλαχνος, ο Ελεήμονας.» {Κοράνι 39:53}

Επίσης:

«και που κάνοντας κάτι που ντροπιάζει ή αδίκησαν τον εαυτό τους κι έφεραν τον ΑΛΛΑΧ στη σκέψη τους ζητώντας συγχώρεση για τα σφάλματα τους, γιατί ποιος άλλος εκτός απ' τον ΑΛΛΑΧ συγχωρεί αμαρτίες; – και που ποτέ δεν επιμένουν με πονηριά σ' ό,τι κακό έκαναν, και το αναγνωρίζουν, γι' αυτούς η αμοιβή είναι η συγχώρεση απ' τον Κύριο τους, και οι Παράδεισοι που κάτω τους τρέχουν ποτάμια κι όπου θα είναι η παντοτινή παραμονή. Πόσο υπέροχη είναι η αμοιβή για όσους ευεργετούν (κι αγωνίζονται)» {Κοράνι 3:135-136}

Πώς να ζητήσεις συγχώρεση; Ένας από τους καλύτερους τρόπους είναι να κάνεις προσευχή (δυο ράκαα – ενότητες) και όταν θα είσαι με το κεφάλι κάτω στο έδαφος και αφού ολοκληρώσεις τα συγκεκριμένα λόγια που λέγονται σε αυτήν την στάση τότε να πεις «αστάγφιρουλα ουά ατούμπου ιλάη» = «ζήτω συγχώρεση από τον Αλλάχ και σε αυτόν στρέφομαι μετανιωμένος/νη». Επίσης να αυξήσεις τις καλές πράξεις (διάβασμα κορανίου, προσευχή, ελεημοσύνη κτλ) διότι οι καλές πράξεις διώχνουν τις άσχημες.

Γίνεται η αμαρτία να μετατραπεί σε ενάρετη πράξη; Ναι. Αυτό γίνεται μόνο όταν η μετάνοια περιέχει ειλικρίνεια, πίστη, δέσμευση να μην επαναληφτεί το λάθος καθώς επίσης να πραγματοποιηθεί μια ενάρετη πράξη. Ο Ύψιστος λέει:

«Εκτός αν μετανιώσει, πιστέψει και κάνει έργα αγαθά. Σ' αυτούς ο Αλλάχ θα αντικαταστήσει τις κακές (πράξεις) τους με καλές, κι ο Αλλάχ είναι ο Πολυεύσπλαχνος, Πολυεπιεικής» {Κοράνι 25:70}

Μην νιώθεις ασφαλής από τις συνέπειες της αμαρτίας

Ο Ιμάμ Ιμπν ουλ Κάγιεμ είπε στο «Τζαουάμπ ουλ Κάφι λι μαν σά'αλα αν ιντ Ντάουα Σαάφι», τα εξής σοφά λόγια:

«Ποτέ μην αισθανθείς ασφαλής από την συνέπεια της αμαρτίας. Διότι αυτό που έρχεται με την αμαρτία είναι χειρότερο από την ίδια την αμαρτία. Την ώρα που διαπράττεις την αμαρτία και ντρέπεσαι τους γύρω σου(η φοβάσαι να μην σε δουν), είναι χειρότερο από την ίδια την αμαρτία. Ντρέπεσαι τους γύρω σου και δεν ντρέπεσαι τον Κύριο σου;

Και μην γελάς όταν διαπράττεις την αμαρτία γιατί δεν έχεις ιδέα πως ο Κύριος σου θα σου απαντήσει. Και όταν γελάς και δεν έχεις ενοχές όταν διαπράττεις την αμαρτία τότε είναι χειρότερο από την ίδια την αμαρτία. Και η χαρά που έχεις κατά την διάρκεια της αμαρτίας είναι χειρότερη από την ίδια την αμαρτία.

Και η λύπη σου, η στενοχώρια, η μελαγχολία σου που δεν διαπράττεις μια αμαρτία είναι χειρότερη από την ίδια την αμαρτία. Και το θράσος που έχεις να φοβάσαι το αεράκι που σπρώχνει την πόρτα σου, η οποία σου καλύπτει την αμαρτία σου, είναι χειρότερο (αυτός ο φόβος επειδή άνοιξε η πόρτα με το άγχος μην σε δει κανείς) από την ίδια την αμαρτία διότι αγνοείς ότι ο Κύριος σου σε βλέπει. Πρόσεχε!

Ξέρεις ποια ήταν η αστοχία του προφήτη Ιώβ (ειρήνη σε αυτόν) οπου εξαιτίας αυτής ο Αλλάχ ο Ύψιστος τον δοκίμασε με βαριά αρρώστια στο σώμα του και με χάσιμο της περιουσίας του; Δεν βοήθησε έναν άνδρα που ήταν θύμα αδικίας και καταπίεσης. Γιαυτο και ο Αλλάχ ο Ύψιστος τον δοκίμασε»

Μην δημοσιεύεις τις αμαρτίες σου

Εάν είσαι Μουσουλμάνος/Μουσουλμάνα και χρησιμοποιείς το Facebook και δημοσιεύεις τις αμαρτίες σου (μοιχεία, εξωσυζυγική σχέση, αφαίρεση Χιτζάμπ/μαντίλας, φωτογραφίες έμψυχων όντων η του εαυτού σου, μουσική, τραγούδια, ρήσεις και λεγόμενα αιρετικών η των κουφάρ, προώθηση πολιτικών κομμάτων, και πολλά άλλα που εναντιώνονται στο Κοράνι και στην Σούννα). Τότε διάβασε το παρακάτω χαντίθ του Προφήτη ﷺ

Από την συλλογή του Ιμάμ Μούσλιμ, χαντίθ νούμερο 2990:

«Όλοι από την Ούμμα μου (Μουσουλμάνοι) θα λάβουν συγχώρεση για τις αμαρτίες τους, εκτός από αυτούς που τις δημοσιοποιούν (τις αμαρτίες τους). Και αυτό σημαίνει ότι το άτομο θα κάνει μια πράξη (αμαρτίας) την νύχτα

και θα την αναφέρει το πρωί στους ανθρώπους ότι έκανε το τάδε όταν ο Αλλάχ την έκρυψε (και αυτός την αποκάλυψε). Και κάνει μια πράξη (αμαρτίας) την ημέρα και όταν έρχεται η νύχτα την αναφέρει στους ανθρώπους ότι έκανε το τάδε όταν ο Αλλάχ την έκρυψε (και αυτός την αποκάλυψε)»

Οτιδήποτε είναι αμαρτία ο πιστός οφείλει να απομακρυνθεί από αυτό. Είναι λογικό να υπάρχουν αδυναμίες στον χαρακτήρα ενός ανθρώπου και για αυτό τον λόγο η πόρτα της συγχώρεσης και της επιστροφής είναι ανοιχτή ως ζει ο άνθρωπος.

Η απαγόρευση της δημοσιοποίησης της αμαρτίας σε καμία περίπτωση δεν συνιστά το να την κάνουμε πράξη και έπειτα να την κρύβουμε. Μια τέτοια κατανόηση έρχεται σε σύγκρουση με τα Κορανικά και Προφητικά κείμενα τα οποία απαγορεύουν οποιαδήποτε αμαρτία. Το παραπάνω χαντίθ παρουσιάζει την συμπεριφορά που πρέπει να έχει ο άνθρωπος όταν, από ανθρώπινη αδυναμία, διέπραξε το λάθος.

Η συμπεριφορά είναι 1) η μετάνοια και 2) η συγχώρεση καθώς επίσης να κρύψει την αμαρτία του και να μην την δημοσιοποιήσει η να αναφερθεί σε αυτήν, με τον έναν τρόπο η τον άλλον.

Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι δεν υιοθετείται καμία υποκριτική στάση. Η δημοσιοποιημένη αμαρτία βλάπτει η επηρεάζει το σύνολο ενώ η αμαρτία που κρύβεται (έχοντας μετάνοια και ζητώντας συγχώρεση από τον Ύψιστο) επηρεάζει μόνο αυτόν που την έκανε πράξη. Είναι διαφορετικό να αμαρτάνεις και να ντρέπεσαι ζητώντας συγχώρεση από τον Ύψιστο και κρύβοντας την αμαρτία με σύγκριση να την δημοσιοποιείς, χωρίς ντροπή και ενοχές.

Ας προσέχουμε λοιπόν τι «δημοσιεύουμε», είτε διαδικτυακά είτε πραγματικά στη ζωή μας και ας φοβηθούμε τον Αλλάχ τον Ύψιστο. Όλοι από την Ούμμα (Μουσουλμάνοι) θα λάβουν συγχώρεση για τις αμαρτίες τους, εκτός από αυτούς που τις δημοσιοποιούν.

Μην υποτιμάς την αμαρτία (μικρή η μεγάλη)

Ένα από τα πολλά χαρακτηριστικά που συνοδεύει τους κακόδοξους είναι οι προσπάθειες που καταβάλλουν για να υποτιμήσουν την σοβαρότητα της αμαρτίας και βεβαίως τις συνέπειες της. Μέσα από αυτήν την «νοοτροπία» δημιουργούνται και οι κατάλληλες συνθήκες για να αναπτυχθεί η γνωστή αίρεση των Μούρτζια όπου αναφέρουν την πίστη ως θέμα καρδιάς, μόνο, και όχι πράξεων (αποφυγή της αμαρτίας και τήρησης του επιτρεπτού/νόμιμου).

Να θυμηθούμε όμως πάλι τον ορισμό του Ιμαάν (πίστης) στο Ισλάμ. Ιμαάν είναι:

1. Η πίστη στην καρδιά
2. Η έκφραση και η εξωτερίκευση της με λόγια
3. Και ανάλογες πράξεις

Οι παραπάνω τρεις κατηγορίες αποτελούν συναίνεση των Σαχάμπα (οπαδών, φίλων του Προφήτη μας) και καταγράφονται από τον Ιμάμη ασ-Σάφιη όπως το παραθέτει ο Ιμάμης αλ Λά'αλικάη. Η τρίτη λοιπόν προϋπόθεση της πίστης (κάνοντας πράξεις) είναι αυτό που αναιρεί ξεκάθαρα τους αιρετικούς που προσπαθούν να υποτιμήσουν την αμαρτία και την συνέπεια της.

Ο Ύψιστος λέει:

«Και τότε όποιος έχει κάνει το μικρότερο καλό, θα βρει την ανταμοιβή του (θα το δει). Κι όποιος έχει κάνει το μικρότερο κακό, έστω σαν το βάρος ενός μορίου, θα το βρει στην ανταμοιβή του (θα το δει)» {Κοράνι 99:7-8}

Τα άτομα αυτά, που υποτιμούν την αμαρτία υπό το φως της πίστης στην καρδιά, παραθέτουν αρκετές φορές λεγόμενα από λογίους για το Ταουχίντ (Μονοθεϊσμό) και πως αυτό, από μόνο του, αποτελεί μέσο σωτηρίας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Μονοθεϊσμός (έχοντας σωστή γνώση του) αποτελεί μέσο σωτηρίας αλλά ταυτόχρονα ο πιστός οφείλει να γνωρίζει ότι πίστη του αυτή (περί Μονοθεϊσμού) «τρώγεται», μειώνεται σταδιακά, σε βαθμό που μπορεί και να εξαφανιστεί, όταν διαπράττονται αμαρτίες, είτε είναι μεγάλες είτε μικρές. Ο Αλλάμα Σάλιχ αλ Φαουζάν ρωτήθηκε: «η δογματική-πίστη επηρεάζεται από τις αμαρτίες και την ανυπακοή;». Απάντησε: «Ναι. Οι αμαρτίες και η ανυπακοή «μειώνουν» την Ακίντα (δογματική-πίστη), είτε είναι μεγάλες είτε μικρές» {2011-10-06 – <http://www.alfawzan.af.org.sa/>}

Δεν αγνοούμε την ευσπλαχνία του Κυρίου μας, ο οποίος συγχωρεί οποιον θέλει και με όσες αμαρτίες παρουσιαστεί ο οποιοσδήποτε μπροστά του την Ημέρα της Κρίσης. Στεκόμαστε όμως απέναντι σε αυτήν την ανθρώπινη «αρρώστια» που εκμεταλλεύεται το έλεος του Αλλάχ έτσι ώστε να δίνεται το ελεύθερο και η δικαιολογία για την παρανομία και την αμαρτία. Σε σημείο μάλιστα να αγνοείται η προσευχή, η νηστεία και άλλες πράξεις λατρείας. Όπως εύστοχα τόνισε ο σέηχ ουλ Ισλάμ, Ιμάμ Ιμπν ουλ Κάγιεμ, «Πολλοί είναι αυτοί που αμαρτάνουν διότι βασίζονται

στην ευσπλαχνία του Αλλάχ. Αυτός που το κάνει είναι σαν τον πεισματάρη αμαρτωλό»³

Ο μεγάλος λόγιος και μουχάντιθ, αλ Μιτζζη, είπε: «Ο γνώστης δεν είναι αυτός που ξέρει το καλό και το κακό. Γνώστης είναι αυτός που ξέρει το καλό και το ακολουθεί και ξέρει το κακό και το αποφεύγει»⁴

Και ο Ύψιστος προειδοποιεί το δημιουργήμα του, για την Ημέρα της Κρίσης:

«Και σε όποιον η ζυγαριά είναι βαριά (από καλές πράξεις) τότε αυτοί είναι οι επιτυχημένοι. Αλλά σε όποιον η ζυγαριά είναι ελαφριά, τότε αυτοί είναι που έχασαν τις ψυχές τους στην Κόλαση, για πάντα» {Κοράνι 23:102-103}

Και ο Αλλάμα Ίμπν Άμπου Ζάηντ αλ Καηραουάνι (310 μετά χίτζρα) αναφέρει στο εξαιρετικό του δογματικό έργο «Μουκάντιμα αρ Ρισάλα», σελ. 142: «Οφείλεις να πιστεύεις ότι το Ιμαάν (η πίστη) αποτελείται από αυτά που λες με την γλώσσα σου, το τι πιστεύεις πραγματικά στην καρδιά σου και το τι κάνεις με τα μέλη του σώματος σου (πράξεις)»

Συνεπώς, όπως τοποθετούνται και οι Ουλεμά, δεν νοείται Ταουχίντ (Μονοθεϊσμός) αν οι πράξεις του ατόμου δεν είναι αποκλειστικά για τον Ύψιστο.

Και για τα λεγόμενα που παραθέσαμε του Ίμπν Άμπου Ζάηντ αλ Καηραουάνι, ο Αλλάμα Άχμαντ αν Νάτζμι στην επεξήγηση του λέει (σελ. 145):

«Είναι ανεπαρκής η ομολογία της πίστης με την γλώσσα σου όταν αυτή δεν υπάρχει στην καρδιά σου. Ομοίως, ανεπάρκεια υπάρχει στην καρδιά σου όταν τα μέλη του σώματος σου δεν αντιδρούν ανάλογα με την πίστη (δηλαδή με αυτό που υπάρχει στην καρδιά). Γιαυτόν τον λόγο ο Αλλάχ ο Ύψιστος καταδίκασε τον Φαραώ και τον λαό του που αρνήθηκαν το μήνυμα του Μωυσή (ειρήνη σε αυτόν). Το αρνήθηκαν έχοντας αλαζονεία

να πράξουν ανάλογα παρόλο που το πίστευαν στην καρδιά τους. ο Ύψιστος λέει:

³ {αντ-Ντά', σελ. 31.}

⁴ {στο Ταχδμίμπ αλ Καμαάλ, τόμος 11, σελ 191 – υπογράμμιση δικιά μου}

«Και τα απέρριψαν από αδικία κι υπερηφάνεια ενώ οι ψυχές τους είχαν βεβαιωθεί (για την αλήθεια τους). Κοίταξε τώρα πώς ήταν η τιμωρία εκείνων που ήταν διεφθαρμένοι» {Κοράνι 27:14}

Να δούμε επιπλέον μια ρήση του Προφήτη μας η οποία αποδεικνύει περαιτέρω την σχέση μεταξύ καρδιάς και πράξης. Ο Προφήτης Μουχάμαντ ﷺ είπε:

«Πράγματι, στο σώμα υπάρχει ένα κομμάτι (κρέας) οπου άμα είναι σωστό και ορθό τότε όλο το σώμα στέκεται σωστά, και αν είναι διεφθαρμένο τότε όλο το σώμα είναι στην διαφθορά, και αυτό είναι η Καρδιά» {Μπουχάρι 52, Μούσλιμ 1599}

Η αμαρτία είναι αποτέλεσμα σατανικών βημάτων

Όλοι γνωρίζουμε ότι ο μεγαλύτερος εχθρός μας είναι ο σατανάς. Ο Ύψιστος αναφέρει με ξεκάθαρο τρόπο αυτήν την πραγματικότητα:

«Ω! Σεις οι άνθρωποι! Φάγετε απ' ό,τι βρίσκεται νόμιμο και καλό στη γη, και να μην ακολουθείτε τα ίχνη του Σατανά, που είναι για σας δηλωμένος εχθρός (σας)» {Κοράνι 2:168}

«Κι αν υποκινηθείς από σατανικό μουρμούρισμα αναζήτησε καταφύγιο στον Αλλάχ, γιατί ακούει και γνωρίζει (τα πάντα)» {Κοράνι 7:200}

«Κι όταν διαβάσεις το Κοράνιο, να επιδιώξεις την προστασία του ΑΛΛΑΧ, ενάντια στο Σατανά, τον (Πρώτο) Αρνητή» {Κοράνι 16:98}

«Μα δεν σας έχω (απαγορεύσει) -Ω! παιδιά του Αδάμ, ότι - να μη λατρεύετε τον σατανά -, γιατί είναι φανερός (κηρυγμένος) εχθρός σας;» {Κοράνι 36:60}

Αυτό που αξίζει να παρατηρηθεί και να αναδειχθεί είναι ότι ο Ύψιστος δεν προειδοποιεί μόνο ενάντια στον σατανά αλλά επίσης προειδοποιεί και για τα «βήματα» που οδηγούν σε αυτόν. Σε άλλο σημείο διαβάζουμε:

«Ω εσείς που πιστεύετε! Ασπαστείτε/δεχτείτε ολοκληρωτικά το Ισλάμ (απόλυτα) και μην ακολουθείτε τα βήματα του Σατανά, γιατί είναι αναγνωρισμένος εχθρός σας» {Κοράνι 2:208}

Τα χωρία που προειδοποιούν για τα «βήματα» προς τον σατανά είναι μια εξαιρετική οδηγία προς τους πιστούς. Οφείλουν να αφοσιωθούν στις διδασκαλίες του Ισλάμ ολοκληρωτικά. Η αποδοχή ορισμένων διδαγμάτων και η αγνόηση άλλων λόγω του οτι δεν ταιριάζουν στις ανθρωπινες επιθυμίες, έθιμα και κουλτούρες, σίγουρα δεν είναι Ισλάμ (το οποίο

σημαίνει υποταγή στο θέλημα του Δημιουργού). Επίσης, τα χωρία που προειδοποιούν για τα «σατανικά βήματα» έχουν να κάνουν με τις αιρέσεις, τις επινοήσεις καθώς επίσης με τις προσπάθειες ορισμένων που αγωνίζονται να μετατρέψουν μια θεοκεντρική κοινωνία σε κοσμική ή να περιοριστεί το πεδίο εφαρμογής της πίστης. Όλα αυτά είναι «σατανικά βήματα» τα οποία ο άνθρωπος (που δηλώνει ότι πιστεύει) αν δεν προσέξει καθοδηγείτε «υπνωτισμένα» στον σατανά χωρίς να είναι εύκολο μετέπειτα να αντιδράσει και να ελευθερωθεί (εκτός αν ο Ύψιστος του μαλακώσει την καρδιά και επιστρέψει).

Το Ισλάμ είναι ένας τρόπος ζωής που όχι απλά απαγορεύει το λάθος και την αμαρτία αλλά δείχνει και τον τρόπο να την αποφύγουμε παίρνοντας τα κατάλληλα μέτρα. Δεν ασκεί μόνο κριτική στο αρνητικό και το απαγορευμένο αλλά δείχνει και τον αποτελεσματικό τρόπο (πράξεις) να βοηθηθούμε και να απαλλαγούμε από την πλάνη.

Έτσι λοιπόν, είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι η αμαρτία είναι το αποτέλεσμα των σατανικών βημάτων. Πρέπει να εμποδίσουμε την οποιαδήποτε σατανική πορεία στην οποία μπορεί να έχουμε πέσει διότι αυτό θα καταλήξει σε βαριά αμαρτία. Μια αμαρτία που μπορεί να είναι δύσκολη η αποφυγή της οδηγώντας πνευματικά και σωματικά στην καταστροφή.

Η σατανική πορεία δεν πρέπει να συγχυστεί με την ίδια την αμαρτία. Το πρώτο (σατανική πορεία) είναι η πορεία προς το δεύτερο (αμαρτία) έχοντας το δεύτερο ως αποτέλεσμα του πρώτου. Η σατανική πορεία είναι ύπουλη και προκαλεί μεγαλύτερη ζημιά στην καρδιά από την αμαρτία. Αυτό διότι η αμαρτία είναι κάτι φανερό, γνωστό ως προς την απαγόρευση της ενώ η σατανική πορεία είναι η διαδικασία στην οποία λογικοποιείται η αμαρτία, το λάθος, η αίρεση, και «πέφτουμε» ενώ δεν το αντιλαμβανόμαστε. Όπως λέει και το Ισλαμικό ρητό: «Η αίρεση είναι πιο αγαπητή στον σατανά από ότι η αμαρτία διότι από την αμαρτία μπορείς να ζητήσεις συγχώρεση όχι όμως και από την αίρεση (διότι δεν αναγνωρίζεις την αίρεση όπως την αμαρτία για να μετανοήσεις)»⁵

Πως προστατευόμαστε από τα σατανικά βήματα; Η απάντηση είναι: με το να ακολουθούμε την μεθοδολογία και την παράδοση του Προφήτη Μουχάμαντ (ﷺ) την Σούννα του. Αυτό που καλεί και ο Ύψιστος (2:208). Ολοκληρωτική αφοσίωση και αποδοχή του Ισλάμ { Ω εσείς που πιστεύετε!

⁵ [αλ-Λαλικάη # 238]

Ασπαστείτε/δεχτείτε ολοκληρωτικά το Ισλάμ (απόλυτα)}. Αν αυτό δεν λάβει μέρος (πρώτα στην καρδιά και μετά στις πράξεις) τότε δεν θα αργήσει η σατανική – τα σατανικά βήματα όπου ο Ύψιστος προειδοποιεί {και μην ακολουθείτε τα βήματα του Σατανά, γιατί είναι αναγνωρισμένος εχθρός σας}. Αυτό διότι αν δεν είσαι αφοσιωμένος ολοκληρωτικά, και δέχεσαι μόνο αυτό που συναντά τις επιθυμίες σου (πλάνες, επινοήσεις, αιρέσεις) παίζεις το μονοπάτι των σατανικών βημάτων.

Ο Αλλάχ ο Ύψιστος να μας φυλάει από τα σατανικά βήματα και από αυτούς που τα ακολουθούν.

Τι είναι αυτό που μπορεί να μας απομακρύνει από την τιμωρία που επιφέρει η αμαρτία;

Ο μεγάλος Ιμάμης και λόγιος, ο Ίμπν Ταημιά, είτε ο Αλλάχ να τον ελεήσει, αναφέρει ότι η τιμωρία για μια αμαρτία που διαπράττει ο πιστός απομακρύνεται με 10 τρόπους και είναι οι εξής:

- 1) Κάνοντας **μετάνοια** (τάουμπα) στον Αλλάχ τον Ύψιστο έτσι ώστε ο Αλλάχ να δεχτεί την μετάνοια. Αυτός που μετανοεί από την αμαρτία είναι σαν αυτόν που δεν αμάρτησε.
- 2) Ζητά **συγχώρηση** από τον Αλλάχ (ιστιγφάρ) και ο Αλλάχ τον συγχωρεί
- 3) Πραγματοποιεί **καλές και ενάρετες πράξεις**. Κάνοντας το καλό διαγράφεται το κακό.
- 4) Τα **αδέλφια του (στην πίστη), προσεύχονται** για τον ζητώντας από τον Αλλάχ να τον συγχωρέσει. Είτε ο αμαρτωλός είναι ζωντανός η νεκρός.
- 5) Ζητούν (από τον Αλλάχ) να δώσει σε αυτόν ως δώρο, **την ανταμοιβή των πράξεων τους**, με την οποία ο Αλλάχ θα τον ωφελήσει.
- 6) Ο Προφήτης Μουχάμαντ (ﷺ) να σταθεί ως **μεσολαβητής** την Ημέρα της Κρίσης για αυτόν.
- 7) Ο Αλλάχ ο Ύψιστος τον **δοκιμάζει** σε αυτόν τον κόσμο. Οι δοκιμασίες τον εξαγνίζουν από την αμαρτία.
- 8) Ο Αλλάχ τον **δοκιμάζει στο αλ Μπαρζάχ** (η ενδιάμεσος «ζωή» στον τάφο, μεταξύ του θανάτου και την Ημέρα της Κρίσης) όπου εξαγνίζεται.

9) Ο Αλλάχ τον δοκιμάζει σε **διάφορα στάδια την Ημέρα της Κρίσης** όπου και εξαγνίζεται.

10) Ο Αλλάχ, ο Παντελεήμονας, ο Πολυεύσπλαχνος, **δείχνει έλεος.**

Όποιος από εκεί και πέρα είναι χαμένος από αυτές τις ευκαιρίες για την συγχώρεση του Κυρίου του, τότε δεν μπορεί να κατηγορήσει κανέναν παρά μονάχα τον εαυτό του.

Αδέλφια μου και αδελφές μου στο Ισλάμ η πόρτα της συγχώρεσης είναι ανοιχτή. Κάθε φορά που πέφτουμε στο λάθος από αστοχία οφείλουμε να επιστρέφουμε με μετάνοια στον Ύψιστο τον Δημιουργό μας. Δεν πρέπει να καθυστερούμε ούτε να απελπιζόμαστε από την ποσότητα των αμαρτιών μας. «Εκείνοι που έχετε παρανομήσει ενάντια στον εαυτό σας (με αμαρτήματα!) Μην απελπίζεσθε από την ευσπλαχνία του Αλλάχ. Ο Αλλάχ – οπωσδήποτε – συγχωρεί όλες τις αμαρτίες, γιατί είναι ο Πολυεύσπλαχνος, ο Ελεήμονας.» {Κοράνι 39:53}

Αφήνω τον αναγνώστη με αυτήν την υπέροχη αυθεντική ρήση του Προφήτη μας. Ο Προφήτης Μουχάμαντ ﷺ είπε:

«Ο σατανάς είπε στον Ύψιστο της δόξας (Αλλάχ) «Ορκίζομαι στην δόξα Σου, θα προσπαθώ συνεχόμενα να παραπλανήσω τους δούλους σου όσο η ψυχή τους βρίσκεται στα σώματα τους». Ο Ύψιστος του απάντησε: «Και Εγώ θα τους συγχωρώ συνεχόμενα κάθε φορά που θα ζητούν την συγχώρεση Μου» {από την συλλογή του Ιμάμ Άχμαντ, Μούσαντ – αυθεντικό (σαχίχ αλ Τζαάμι' τόμος 2, σελ.32)}

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد